

ikke mindst det store Flertal i dette Ting, gamle Følelser af Klasse modsætning, blive vakle til Live igen, idet det ikke er muligt at se, hvorfor denne Tendens er der. At den er ufrivillig, er noget, som jeg, der kender Forholdene her i Tinget, er ganske paa det rene med, men at den er der, eller at det vil blive opfattet, som om Tendensen er der, er uomtvisteligt, hvad enten den er der ufrivillig eller frivillig. Derfor vil jeg meget ønske, at det maatte være muligt at faa en Ændring tilvejebragt i disse Forhold, for at vi ikke ufrivillig igen skulle komme ind paa en Modsætning, som forlængst er gledet ud af det offentlige og politiske Liv. Jeg har fremdraget disse 3 Punkter, fordi det særlig er mig om at gøre — som det alle Dage har været — at søge at faa Klasse modsætninger forhindret eller faa Klasse modsætninger fjernet. Naar jeg ikke har fremdraget andre Punkter, er det ikke, fordi der ikke kunde være andre Ting, som ogsaa jeg kunde ønske ændrede i disse Love.

Særlig om den her foreliggende Lov, Indkomst- og Formueskatteoven, som Helhed maa jeg sige, at jeg har en ganske modsat Opfattelse af den, der kom frem fra det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen). Vi vare jo enige om, at der var for faa Mellemlinier i Skalaen, deri var jeg i alt Fald enig med det ærede Medlem, og jeg haaber, at det ærede Medlem er enig med mig i, at denne Distinktion mellem Fritagelse for Assurancepræmier af den ene Natur og Ikke-Fritagelse for Assurancepræmier af den anden Natur er uheldig. Derimod ere vi ganske sikkert ikke enige i vor Opfattelse af Loven som Helhed. For godt hundrede Aar siden var det, kan man sige, en almindelig Betragtning, at rørlig Formue var værdiløst Skatteobjekt. Man havde udformet det i den latinske Sætning: *Res mobilis, res vilis*, d. v. s. rørlig Formue duer ikke til Skatteobjekt. I de hundrede Aar, der nu ere forløbne, have Forholdene forandret sig saaledes, at i adskillige evropæiske Lande er Værdien af den rørlige Formue betydelig større end Værdien af den faste Ejendom, og naar dette er Tilfældet, er det ubegribeligt, at man kan have noget imod, at der paalægges den rørlige Formue en Skat. Selv om Forholdet mellem rørlig Formue og fast Ejendom just ikke er udformet saa stærkt her i Landet, er det dog givet, at her findes andre Vær-

dier i Landet end fast Ejendom, og saa maa det ogsaa være givet, at det er berettiget at paalægge disse andre Værdier en Skat. Det forekommer mig, at hele den Udvikling, der er foregaaet i de hundrede Aar, overalt har ført til og nødvendigvis maatte føre til, at der paalægges den rørlige Formue Skat til Staten. Om det saa fremkommer som Indkomstskat med eller uden stigende Skala, som Indkomstkildeskat eller lignende, er i det Forhold ganske ligegyldigt, Spørgsmaalet er blot: skal man inddrage dette saa virkelig gode Skatteobjekt til Staten. Der ser jeg ganske vist tilsyneladende ganske anderledes paa det, end det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen). Jeg mener netop, at det er en af Fordelene ved Loven, at det er en Lov om Indkomstskat til Staten.

Dernæst mener jeg selvfølgelig, at det er en Fordel — deri giver jeg det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) Ret — at der er en stigende Skala, om jeg end er i meget stærk Tvivl om, hvorvidt den stigende Skala, som der her er foreslaaet, i Virkeligheden rammer det, som vi alle ønskede, om den i Virkeligheden skaber det, vi alle gerne vilde skabe, nemlig en retfærdig Skattefordeling. Jeg mener ligeledes, at det er en Fordel, at Lovene fastslaa et vist Eksistensminimum her i Landet. Jeg tror, at dette Eksistensminimum burde gøres større, men der er dog et Eksistensminimum. Tage vi som Modsætning saadanne Lande som Oldenburg — jeg kunde nævne flere andre, jeg antydede nogle før — hvor man begynder at betale Skat fra 225 Reichsmark og se paa det Eksistensminimum, der faktisk vil komme her i Landet, saa ere vi komne videre. Jeg er ganske vist ikke sikker paa, at vi ere komne tilstrækkelig vidt, men det er dog saaledes, at man med Glæde kan stemme for Lovforslagene. Endelig mener jeg, at det er en Fordel ved Loven, at naar den medtager Skat paa Aktieselskaber, og naar den, haaber jeg, vil komme til at medtage ogsaa en Skat paa Andelselskaber, dog frigiver en vis Procentdel af Aarsindtægten. Jeg hilser derfor Lovforslagene med Glæde og vil med Glæde stemme for dem, men jeg vil dog samtidig erklære, at min Glæde vil blive fuldstændig neutraliseret, hvis Lovforslagene skulde blive vedtagne, uden at de Forandringer, jeg her har antydnet, skulde komme ind i den endelige Lov.

Med Hensyn til de andre foreliggende Skatteove, da skal jeg ikke paa dette